

give en Fremstilling af Fiskeriets Omfang og Betydning her i Landet i Almindelighed. Denne Kommission udtalte sig skarpt mod Pulsvaad som ubetinget fordærvelige og skadelige for Fiskemængdens Bevaring; iflue eet af Medlemmene modificerede senere sine Ansættelser i saa Henseende. Indenrigsministeriet fandt imidlertid ikke dens Arbejde tilstrækkeligt for Udarbejdelsen af en ny Lov, og i 1855 blev Tilvebringelsen af det Manglende overdraget en ny Kommission af 5 Medlemmer, hvilken, modsat den foregaaende, tog mere læmpelig paa Pulsfiskeriet og navnlig ikke troede at kunne andrage paa dets Afstæffelse. Med Hensyn til de „laafede Baae“ foreslog Kommissionen en Begrænsning, og et Mindretal gik endnu videre i saa Henseende, men der var et Flertal for med Brugstiden ikke at gaa videre end til 2 Maaneder. Efter disse Kommissioners Betænkninger udkom

Lov 29. Decbr. 1857, som i Henseende til Tiden for Pulsvaadets Brug fulgte Mindretallet og tilstod 3 Maaneder. De laafede Baae reguleredes saaledes:

- 1) Strækningen fra Udløbet ved Hals til Løgstør Grunde;
- 2) samtlige Fjorde og Indvige S. og V. for Hvalpsund Færgested;
- 3) Vigen indenfor Linien mellem Skjeldsholm og Langerødde;
- 4) Vigen foran Nykjøbing paa Mors;
- 5) Vigen indenfor Linien fra Enden af Boyer Odde til udfor Alsted Kirke;
- 6) Baaene og Vigene mellem Bodum og Thyholm og mellem disse og Mors;
- 7) Vigen foran Lemvig Kjøbstad; — og
- 8) Vigen indenfor Linien: Sennels østre Odde i Thy og Marup-Odde i Vesterhanherred.

Om end her, hvad „Kilen“ og Baaene mellem Hvalp- og Birkfunds angaar, som nedenfor skal vises, indtraadte en liden Tilbagegang med Hensyn til de „laafede Baae“, som efter Omstændighederne ikke kan skjønnes opvejet ved Optagelsen af den nye Strækning fra Hals til Løgstør Grunde, saa blev Laasningen dog i Principet bestemt fastholdt som et nødvendigt Bæm mod Misbrugen af Pulsvaadene. Det kan iøvrigt bemærkes, at det turde være noget tvivlsomt, om Strækningen fra Hals til Løgstør i den tidligere Lovgivning har været henført til „Limfjorden“, jfr. hvad der er bemærket ved Christiørn II's Fordn. af 1515, og om ikke denne Strækning siden denne Forordning bestandig legalt har været „aflaaset“ for Pulsvaadene, ligesom den vistnok faktisk aldrig har egnet sig for Pulsvaadfiskeri. Man var nu imidlertid ved denne Lov og endnu mere ved Forhandlingerne paa Rigsdagen engang kommen ind paa en Straaplau, der viste mod Friheden, og det er en Selvfølge, at da Friheden her vil sige Egennyttens Tilfredsstillelse, havde Nyderne, da Tsen var brudt, ikke Ro, før Linen var løsen ud. Beständig indløbende Andragender om nye Friheder, Ophævelse af bestaaende Forbud m. m. gav Indenrigsministeriet Anledning til Dannelsen af en ny Kommission, ved Str. af 1. Maj 1860, bestaaende af 7 Medlemmer. Dennes Mindretal stod paa en yderligere Indskrænkning af de laafede Baae, medens Flertallet dog bestemt hævdede dem som en absolut nødvendig Modvægt imod Pulsvaadenes Skadelighed og foreslog optaget det snævre Indløb til eller Vigen ved Krif. Efterat Utaalmodigheden efter Opnaelsen af visse Friheders Ubivelse endog havde været saa stor, at den fremkaldte den foreløbige laavige Lov af 31te Marts 1860, udkom

Lov 4. Januar 1861, som ikke optog Vigen ved Krif, men bestemte, at Puls- og Bøtvaad fremdeles der maatte bruges med Maffestjærelse som for Flynder-Landdragnings og Snurrevaad i Lov af 1857 § 29 c anordnet; hvorhos der i Baaene ved Thyholm og S. for Hvalpsund foretoges nogle Indskrænkninger i Laasningen, med hvilken det saaledes, trods Udtalelserne derimod af Kommissionens Flertal, fremdeles gik ned ad Bakke.

Efter det ubetingede Forbud, som for over 300 Aar siden bestod mod Brugen af Pulsvaad, nærme vi os nu den modfatte Yderlighed, som man i Mellemtiden dog havde været langt fjærnet fra, og først siden 1857 var begyndt at se hen til, — den ubetingede Frihed for Brugen af bemeldte Vaad, som tilstodes ved

Lov 22. Marts 1867. Motiverne til denne uheldige Lov ses i Departementstidenden for 1866 S. 1677—83 og Rigsdagstidenden 1866—67 Tillæg A S. 885—992, og dens Forløber var en Betænkning fra en i 1865 nedsat, af 7 Medlemmer bestaaende, Kommission i Forbindelse med en Erklæring fra den daværende Regeringskonsulent i Fiskerianliggender, Stuepiller U. Smidth. I § 5 udtaler Loven, at „Puls- og Bøtvaad maa fremdeles bruges som hidtil, saaledes at Baaen drages til Baaedet, og Bøtvaad tillige paa den Maade, at Baaedet drages til Baaen, der ligger for Anker, — dog at intet saadant Vaad i Armgarnet har en mindre Dybde end 12 Alen. Dette Fiskeri skal for Fremtiden ogsaa være tilladt paa de Steder, hvor det ifølge Lov 29. Decbr. 1857 § 19, jfr. Lov 4. Januar 1861 §§ 6 og 7, hidtil har været forbudt.“ Hermed forsvandt de sidste Spor af „laafede Baae“ fra Limfjorden. Tiden for Malvaadfiskeri ubivedes derhos til fra 15. Maj til 1. Oktober, og dette Fiskeri var dermed herefter saa at sige frit.